

Pro tyto své přednosti jest S. »Moderní kapitalismus« slabikářem hospodářské historie kapitalismu. Dr. J. Procházka.

Dr. Wilhelm Weizsäcker: Die Ausbreitung des deutschen Rechtes in Osteuropa. — V časopise »Deutsches Volkstum« (roč. r. 1926, str. 549 až 569) vyšla zajímavá studie profesora pražské německé university Weizsäckera. Vedle pěkného přehledu o rozšíření německého práva ve střední Evropě hlavní její cena záleží v tom, že poprvé zpracovává kartograficky dvěma přehlednými mapkami jednak rozšíření německého práva vůbec a jednak v českých zemích zvláště. Při tom značkami se uvádí také, od kterého města přijalo město nové svoje právo. Tím ještě více vyniká vliv některých vrchních stolic městského práva německého a zároveň se názorně ukazuje, jak i postupně měnilo odvolací soudy (na př. Kolín n. Lab. nejprve Magdeburg, pak Jihlava o konečně Praha, Staré město). Bylo by dobře, kdyby autor výsledky své práce publikoval samostatně, protože zvláště pro nás v časopise nedostí přístupným snadno by mohly zapadnouti na škodu celé práce i věci.

Ča.

Patentní právo v Československé republice. Sestavil Ing. Ludvík Špírk. V Praze 1927. Nákladem Václava Petra. Str. 227. 16°. — Kniha obsahuje úplný přehled zákonných textů předpisů, jimiž se řídí u nás patentní právo, jakož i některé rozhodnutí ve věcech patentových, jak byla uveřejněna v Patentním věstníku. Co se sebraného materiálu týče, možno se na knihu spolehnouti. Máme však za to, že zbytečně do této sbírky byly pojaty předpisy jazykové platné v československé republice i s obsáhlým nařízením, které z velké části se látky, kterou autor sebral, netýkají. Postrádáme také pro právníka, a zvláště pro praxi nezbytné komentáře u jednotlivých paragrafů zákona, jež ve vydání Špírkově jest otištěn úplně »hladký«. Nezamlouvá se nám také způsob autorova postupu, kde klade vedle sebe normy platné vedle neplatných a výslovným poukazem starší normy zrušených, jež autor uvádí oboje se skromnou poznámkou, že »úzce souvisejí a se doplňují« (kdežto přece stará ustanovení se výslovně ruší). Naproti tomu však si autor libovolně mění text změněný tacite derogací, aniž by na to v poznámce nebo odlišným typem upozornil. Ve vydávání textů, tedy právních pramenů, jest si počínati velice opatrně a pragmaticky. Zdá se nám, že dílo mělo býti před vydáním prohlédnuto právníkem se stanoviska právnícké úpravy.

dnk.

Organisace bank a technika bankovních obchodů. Napsal František Špička, prokurista České průmyslové a hospodářské banky v Praze. Nákladem Spolku posluchačů komerčního inženýrství v Praze 1926. 8°. — Stran 782. — Cena Kč 80.—. Kniha tato byla vydána péčí Spolku posluchačů komerčního inženýrství, jenž jest ve vydavatelské činnosti podoben právníckým spolkům fakultním. Člen profesorského sboru vysoké školy obchodní, prokurista Fr. Špička, vykládá v uvedené knize o postupu při úřadování v bankách a to od počátku přes celý chod až do odeslání zprávy komitentovi, a popisuje vnitřní manipulaci banky v jednotlivých odděleních a detailech. Zmiňuje se o vedení knih a bilancování a o provádění kontroly v bankách. Vše popisuje podle praxe, čímž jeho výklady jsou dokumentární, jakož i podle zákonných předpisů. Kniha v tomto ohledu může nahraditi různé příručky, hlavně německé, na které jsme v nedostatku domácího díla byli dosud odkázáni. Kniha obsahuje množství formulářů v bankách užívaných, a to jak účetních, tak právních, jež autor použil podle vžitých formulářů bankovních. Zdá se nám, že co do jasnosti a přehlednosti nevyhovují právní výklady v knize obsažené, a to hlavně z toho důvodu, že autor nepoužil formy výkladu norem, nýbrž cituje celým zněním, a to pouhým otisknutím zákona, tak jak byl uveřejněn ve Sbírce zákonů a nařízení, že nepřidal autor k jednotlivým ustanovením výklad, a že dal otisknouti zákonné texty v pořádku chronologickém bez příslušných změn, takže jsou uveřejněny normy, které již neplatí, což o dva nebo tři listy dále čtenář z citovaného předpisu původní předpis měnícího pracně seznamenává (příklad jest na str. 261 a jinde). Doporučovalo